

Sutteflasken med mor i skammekrogen

Sundhedsstyrelsen (SST) tilskynder sundhedspersonalet til at følge retningslinjer, der effektivt sender sutteflasken i skammekrogen. De skriver bl.a. at: *"Nyfødte får udelukkende deres mors mælk, medmindre der er medicinsk indikation for andet"* og *"Personalet udleverer ikke sutteflasker til børn, som bliver ammet"*.

Intet sted står der, at flasketilskud kan gives på moderens ønske, eller at personalet kan foreslå det som lindring til en afkræftet og forpint mor eller for at tilfredsstille et skrigende sultent barn, inden mælken er faldet til. Der *skal* være en medicinsk/faglig begrundelse hvis det sker. Kvindens behov og mulighed for selvbestemmelse er dermed sat ude af kraft, hvis personalet efterlever retningslinjerne. Flasketilskud skal ifølge SST ikke være et tilbud, som moderen kan benytte sig af. Heller ikke hvis hun informeres om eventuelle risici og herefter selv kan tage stilling. Heldigvis kan personalets sunde fornuft stadig sikre kvindens og barnets behov, men det sker kun *på trods* af SSTs vejledninger.

Flasketilskud kan gavne en nybagt mor

SST gør sig tilmed skyldig i en tragiskomisk ringslutning i deres forsøg på at forhindre mødre i at give deres barn tilskud. Kvinder med ammeproblemer vil nemlig finde lindring ved at kunne tilbyde deres barn flaske. Logisk nok vil disse kvinder også være tilbøjelige til at amme kortere tid – ikke pga. tilskuddet men pga. problemerne.

SST skriver endda selv at: *"Det kan ikke udelukkes, at tilskud primært bliver givet, hvor der af andre årsager er problemer med amningen. Det er således muligt, at tilskud kan være en markør for ammeproblemer mere end en årsag til dem"*. SST indrømmer altså, at flasketilskud kan lindre situationen for kvinder, der oplever ammeproblemer, og at kvinder, logisk nok er mere tilbøjelige til at amme kortvarigt, når de har haft problemer med at amme. Alligevel har SST valgt at presse denne gruppe kvinder ved at tage muligheden for at give tilskud fra dem.

Rigtigt uhyggeligt bliver det, når SST ét sted skriver, at *"Det faktisk, at tilskud ikke gør nogen gavn, burde være tilstrækkelig grund til at undlade at give det"*. For tilskud kan jo netop lette presset på nogle af de kvinder, der oplever ammeproblemer – lige som det er selvindlysende, at tilskud hjælper børn, der ellers får lov at sulte. Men det er åbenbart ikke grund nok til at give disse kvinder muligheden.

Skjuler information for at kunne skræmme mødre

SST undlader også at oplyse om, at god hygiejne i høj grad kan forebygge et lille antal øgede infektioner hos flaskebørn. I stedet bruges risikoen for flere infektioner udelukkende som argumentation for, at kvinden bør amme frem for at forebygge af

flaskebørn for flere infektioner. Der findes nemlig ingen vejledninger til kvinder, som ikke ammer. Der findes kun sporadisk information, og den finder man vel og mærke først, når man har trawlet 100 sider om amningens fordele igennem. Ydmygt skal man spørge sin sundhedsplejerske om information. Om amning derimod får man læssevis af vejledninger stukket i hånden.

SST vil gerne være skyld i at mødre føler sig mislykkede

SST erkender selv, at *"Det er en uundgåelig følge af oplysning om amningens fordele for barnet, at mødre der må opgive at amme, kan føle sig mislykkede som mødre"*, men at *"Oplysning om modermælkserstatnings gode kvalitet kan også trøste hende."* (s. 79). Den sidste sætning er dog bevidst forsøgt druknet i materialet og modermælkserstatningens udmærkede kvalitet er ikke noget SST ønsker at skilte med.

Kan det virkeligt være SSTs opgave at informere på en måde, så kvinder uundgåeligt føler sig mislykkede som mødre? Ville kvinder, der nyder at amme, ikke amme uanset SSTs propaganda? Og kan man tvinge kvinder til at nyde at amme og fortsætte i mindst seks måneder blot ved at informere ensidigt?

Kilde:

Håndbog i Vellykket Amning (s. 79)
&

"Nationale Kriterier for spædbarnsvenlige Sygehuse" som kan findes på Videncenter for Amnings hjemmeside

www.videncenterforamning.dk.